

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 638 din 19.10.2022

Dosar nr.: 1024/2021

Petiția nr.: 9652/21.12.2021

Petent: ...

Reclamați: ..., S.C. PAGINA CIUDATULUI S.R.L.

Obiect: petentul reclamă mai multe postări discriminatorii la adresa sa (cu referire la faptul ca a fost încarcerat), dar și la adresa Bisericii Protestante, deoarece a cumpărat un domeniu web

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

1. ...,

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părților reclamate

2. ..., adresă e-mail:

3. S.C. PAGINA CIUDATULUI S.R.L.,

II. Citarea părților

4. În temeiul art. 20, alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), s-a îndeplinit procedura de citare.

5. Părțile au fost citate pentru data de 12.04.2022 (filele 5-10 din dosar). Prin citații au fost invocate din oficiu **exceptia de necompetență materială** referitor la impunerea sechestrului asigurător asupra tuturor sumelor de bani SC Pagina Ciudatului SRL și a conturilor/averilor/bunurilor participanților, de asemenea confiscarea domeniilor.ro care au servit ca mijloc de discriminare și **exceptia de necompetență materială** referitor la acordarea de daune morale și interese în cuantum de minim 300.000 Euro. La termenul din 12.04.2022 părțile au fost absente.

6. Partea reclamată a depus la dosar punct de vedere, iar acesta a fost comunicat petentului în vederea exprimării de concluzii scrise (fila 15 din dosar). Petentul a depus la dosar concluzii scrise.

III. Susținerile părților conform obiectului dosarului

Susținerea petentului

7. Prin petiția nr. 9652/21.12.2021 petentul precizează următoarele aspecte relevante:

- este liberat condiționat în 2019;
- fiind pasionat de portaluri online a achiziționat în 2020 domeniul ziardecluj.eu;
- prima parte reclamată a fost nemulțumită împreună cu o parte din colectivul celei de-a doua părți reclamate;
- la data de 30 noiembrie 2021 prima parte reclamată i-a trimis petentului SMS prin care îl șantajează să nu mai folosească respectivul domeniu că altfel ajunge la Gherla și va fi mereu cunoscut ca infractor cu pârnaie multă datorită articolelor părții reclamate, amenințarea aceasta fiind postată în peste 32 de website-uri;
- pentru a manifesta mai clar constrângerea, prima parte reclamată împreună cu colectivul celei de-a doua părți reclamate au postat un articol în peste 32 de website-uri, aproape toate website-urile administrate de aceștia, în care petentul a fost etichetat de prima parte reclamată astfel: "Infractorul din imagine, țepar originar din Timișoara, aciuat acum câțiva ani la Cluj, deșeu uman, schizofrenia lui morală, infractorul ... , infractor sadea, mentalitate de hoț imputit, bolnav, escrocul, impotentul, acest impotent mintal, e impotent, a fost căsătorit la un moment dat și nu a consumat relația, fiindcă nu îi mergea trotineta, așa că fata l-a părăsit, pârnăiașului ... , escrocul făcut la demență senilă combinată cu escrocherie!, debil mintal, ești un infractor care a făcut pârnaie multă";
- Gruparea Religioasă Biserica Protestantă Evanghelică a fost numită în același articol ca fiind "biserica inventată de un debil mintal";
- petentul menționează cele 32 de website-uri;
- petentul arată că există 32 de website-uri pe care colectivul celei de-a doua parte reclamată postează invective incompatibile cu legea la adresa unui cetățean fără ca acesta să fi greșit în fața legii. De ce? Pentru că a îndrăznit să cumpere și să utilizeze domeniul ziardecluj.eu chiar dacă este cumpărător de bună credință, factura dovedește acest lucru;
- mai există încă o componentă a discriminării perpetue, un avertisment dacă petentul nu se conformează, expresia postată în toate cele 32 de articole: "Dar măcar știm că nu vei fi uitat niciodată, Google va avea grijă de asta, să știe mereu și cei din viitor că ești un infractor care a făcut pârnaie multă";
- petentul arată că nu contează dacă instanțele au decis că petentul face parte din societate, prima parte reclamată este deasupra lor, astfel încât petentul va fi cunoscut prin voința arbitrară a acesteia „mereu...un infractor care a făcut pârnaie multă”;
- este atitudinea de sfidare a dreptului privat, dreptului proprietății, dar și a dreptului public;
- prima parte reclamată nu respectă proprietatea electronică, induce în mod mincinos public ideea că ziardecluj.eu i-ar aparține și că petentul ar fi furat-o, dar petentul afirmă că a cumpărat-o în mod legal și legitim;
- pentru a-l convinge pe petent să îi cedeze domeniul electronic sau să nu îl mai folosească prima parte reclamată a recurs la șantaj, crezând că petentul va sta pasiv și resemnat;
- prima parte reclamată a recurs la incitare la ură și discriminare asupra Grupării Religioase Biserica Protestantă Evanghelică, discriminare manifestată prin sintagma "Infractorul debil mintal și-a inventat biserică, unde cică e prezbiter reverend";
- manifestarea religioasă a Grupării Religioase este etalată de prima parte reclamată ca parte din "registru țepelor";
- a doua acțiune de incitare la ură și discriminare este orientată asupra familiei pastorului

... prin sintagma "numele ... duhnește a infracțiuni". Numele ... nu are legătură cu infracțiunea, mai ales când există două hotărâri CEDO României în care statul român, culmea e condamnat, ci acest nume este un nume de maximă cinste și respect. Fratele petentului este pastor baptist la Viena, reputat arhitect și doctor în arhitectură, cu titlu de la Universitatea Harvard și diplomă de teologie de la Oxford. Bunicul petentului este reputat pastor penticostal, iar tatăl petentului a fost și el pastor și președinte al Misiunii Noua Speranță. Alte persoane care poartă numele ... sunt cunoscuți programatori la diferite corporații care la rândul lor acum trebuie să suporte oprobriul adus de prima parte reclamată;

- a treia acțiune care e comisă de incitare la ură și discriminare privește incitarea publicului la dispreț și ură față de persoanele libere care au ispășit pedeapsa închisorii, prin sintagma "ești un infractor care a făcut pârnaie multă...Hahaha!";

- petentul arată că este căsătorit de aproximativ 15 ani, iar soția sa este persoana cea mai devotată;

- petentul consideră că se impune sechestrul asigurator asupra tuturor sumelor de bani SC Pagina Ciudatului SRL și a conturilor/averilor/bunurilor participanților, de asemenea confiscarea domeniilor.ro care au servit ca mijloc de discriminare;

- totodată petentul solicită acordarea de daune morale și interese în cuantum de minim 300.000 Euro.

8. Prin adresa nr. 6268/13.09.2022 petentul depune concluzii scrise prin care arată:

- cu titlu de lucru judecat (Sentința penală nr. 128/15 noiembrie 2013 a Curții de Apel Cluj Secția Penală rămasă definitivă prin Decizia Penală nr. 82/A/2015 a ÎCCJ Secția Penală) petentul a avut calitate de pastor chiar din 2004, iar Gruparea Religioasă Biserica Protestantă Evanghelică se bucură de protecția legii;

- după liberarea condiționată din 2019, în anul 2020, la 20 mai, Gruparea Religioasă prin Consistoriu l-a desemnat (hirotonit/ordinat) din nou pe petent ca prezbiter și pastor, acest lucru fiind făcut public;

- petentul menține cele expuse în petiție și subliniază că petiția sa are ca obiect, în opinia sa, cea mai gravă formă de discriminare mediatică din istoria CNCD;

- petentul mai precizează că este student echivalare studii și completare Master la Facultatea de Arhitectură Timișoara, absolvent al unei facultăți de Arhitectură din Viena, este student și în anul 3 la facultatea de Drept Universitatea de Vest din Timișoara, absolvent Jurnalism și Webdesign la London School of Business and Communication, iar activitatea de bază este cea de pastor în cadrul Grupării Religioase Biserica Protestantă Evanghelică;

- urmare acțiunilor primei părți reclamate au fost afectate relațiile petentului cu familia sa, copilul a avut de suferit la școală, au avut de suferit și relațiile inter-bisericești, unii prieteni ai petentului s-au îndepărtat de acesta, relațiile cu profesorii de la Arhitectură au fost afectate.

Sușinerile părților reclamate

Sușinerile primei părți reclamate

9. Prin punctul de vedere nr. 2661/11.04.2022 depus la dosar partea reclamată arată următoarele:

- este administratorul celei de-a doua părți reclamate și jurnalist de investigații cu 24 de ani experiență;

- activitatea sa jurnalistică a acoperit de-a lungul a 20 de ani cazuri de mare anvergură în care doar curajul și probele solide aduse au făcut ca societatea românească să fie la curent cu cazurile sau faptele ilegale pe care instituții sau persoane fizice le desfășurau. Prima parte reclamată oferă câteva exemple în sprijinul celor afirmate;
- inevitabil, redacția Ziar e Cluj, publicație cu 14 ani de existență și pe care o deține și conduce, a relatat, așa cum trebuia, cazul țeparului infractor ..., judecat în 2013 și condamnat la 19 ani de închisoare de Curtea de Apel Cluj pentru că a înșelat peste 100 de familii cu suma de un milion lei, cărora le-a vândut apartamente în Cluj – Napoca într-un bloc inexistent, de pe strada .. nr. 10;
- eliberat condiționat recent, petentul a căutat prima parte reclamată pe canalele de gen sms sau Facebook messenger, cerându-i amenințător să șteargă orice mențiuni care se referă la infracțiunile sale grave, motivând ca un drept inexistent – dreptul de a fi uitat;
- în acest sens, i-a hărțuit pe toți proprietarii de ziare din Cluj – Napoca, dar a fost refuzat de toți;
- prima parte reclamată arată că este total neobișnuit pentru presă să șteargă din arhiva ziarului materialele de presă ce pot în viitor ajuta și alți oameni să se ferească de escroci infractori ca petentul;
- ca răzbunare, petentul a înregistrat ilegal un domeniu de tip ziardecluj.eu, deși nu are drept de marcă OSIM sau copyright pe marcă, ba chiar a început să le fure articolele ca un infractor ce este;
- după ce a fost avertizat că va suporta rigorile legii, petentul , infractor aflat încă sub incidența liberării condiționate, a început să îi hărțuiască primei părți reclamate colaboratorii, familia, ba chiar să o reclame la diverse instituții ale statului pentru că l-ar fi amenințat;
- cu privire la acuzația de discriminare și incitare la ură, prima parte reclamată precizează că nu a incitat la ură în niciun fel, ci a pecizat că petentul nu reprezintă în mod legal niciun rit religios statuat legal în România, că este un sectar cu probleme penale care a adunat o haită de 30 de rătăciți pe care îi minte că e pastor și că, cel mai important lucru, acum 14 ani, când comitea infracțiunile care au dus la condamnarea sa la închisoare cu executare, se folosea de false haine preoțești și de false denominări de rituri religioase, ca și acum, ca să fraierească naivii și să îi includă în planurile sale de înșelăciune;
- petentul rămâne, din punctul de vedere al primei părți reclamate, o persoană care nu s-a reeducat în anii grei de închisoare pe care i-a făcut, nu a înțeles ce traume și pagube a produs celor 100 de familii păgubite și are potențial de infracțiune oricând;
- o decizie favorabilă lui din partea CNCD, nedreaptă din punctul de vedere al primei părți reclamate, nu ar face decât să îi legitimeze trecutul infracțional și viitorul potențial penal.

IV. Motivarea în fapt și drept

Legislație și principii

10. Procedura internă de soluționarea petițiilor și sesizărilor, la secțiunea Vădita necompetență, prevede:

„Art. 28. Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență când în mod vădit constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, republicată.

Art. 29. Excepția de necompetență poate fi ridicată de reclamat sau de membrii Colegiului director și în cursul soluționării petiției, sub condiția prevăzută la art. 30.

Art. 30

(1) *Excepția de vădită necompetență se pune în dezbateră petentului sau a persoanei interesate care sesizează Consiliul, pentru a-și formula punctul de vedere.*

(2) *Colegiul director acordă un termen petentului sau părții interesate pentru a comunica punctul de vedere.*

Art. 31

(1) *Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență după solicitarea punctului de vedere al petentului sau al părții interesate care a sesizat Consiliul.*

(2) *Necomunicarea punctului de vedere la termenul acordat nu împiedică soluționarea petiției.*

Art. 32. *Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență prin hotărâre a Colegiului director.”*

11. O.G. nr. 137/2000, la art. 2 alin. 1 prevede: *„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.*

12. Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

13. Analiza diferențierii se realizează prin compararea a două situații (art. 1 alin. 3 al **O.G. nr. 137/2000**: *„exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile”).*

14. Prin nediferențiere judecătoria Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) înțeleg în primul rând tratamentul egal al persoanelor care se află în situație similară sau analoagă: *„art. 14 protejează persoanele plasate în situație similară” (Marckx împotriva Belgiei, 13 iunie 1979, §32) sau „analoagă” (Van der Mussele împotriva Belgiei, 23 noiembrie 1983, §46) ori „relevant similară” (Fredin împotriva Suediei, 18 februarie 1991, §60), ulterior fiind utilizată sintagma „analoagă ori relevant similară” (Sheffield și Horsham împotriva Regatului Unit, 30 iulie 1998, §75).*

15. Fapta de discriminare este determinată de existența unui criteriu, iar între acest criteriu și faptele imputate reclamatului trebuie să existe un raport de cauzalitate.

16. Criteriile enumerate de **O.G. nr. 137/2000** sunt doar ilustrative, nu exhaustive, precizând *„sau oricare alt criteriu”,* însă aceste criterii, conform cazuisticii CEDO, trebuie să reprezinte caracteristici personale pe baza cărora persoane sau grupuri de persoane pot fi deosebite unele de altele (**Kjeldsen, Busk Madsen și Pedersen împotriva Danemarcei**, 7 decembrie 1976, §56). *„Art. 14 nu protejează împotriva oricărui tratament diferențiat ci doar împotriva acelor care se bazează pe o caracteristică identificabilă, obiectivă sau personală ori pe «statut», pe baza cărora o persoană sau un grup de persoane se diferențiază între ele” (Clift împotriva Regatului Unit, 13 iulie 2010, §55),* menționând că noțiunea *„orice altă situație”* trebuie să se interpreteze cât mai larg posibil

(*Clift împotriva Regatului Unit*, 13 iulie 2010, §56-61), cu atât mai larg cu cât dreptul atins este considerat a fi mai important (*Clift împotriva Regatului Unit*, 13 iulie 2010, §62).

17. Privind restrângerea drepturilor, Colegiul director se raportează la art. 15 din **O.G. nr. 137/2000**, care prevede: „*Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia.*”

18. Art. 2 lit. 6 din **O.G. nr. 137/2000** prevede: „*Orice deosebire, excludere, restricție sau preferință bazată pe două sau mai multe criterii prevăzute la alin. (1) constituie circumstanță agravantă la stabilirea răspunderii contravenționale dacă una sau mai multe dintre componentele acesteia nu intră sub incidența legii penale.*”

19. Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale (cunoscut în general sub denumirea de **Convenția europeană a drepturilor omului**, în continuare **Convenția**) prevede, la art. 10 alin. 2, limitarea libertății de exprimare: „*Exercitarea acestor libertăți, ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau unor sancțiuni prevăzute de lege care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății sau moralei, protecția reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.*” Prin urmare, în conformitate cu acest tratat internațional, în Europa libertatea de exprimare nu este un drept absolut. Nu este lipsit de relevanță nici faptul că libertatea de exprimare este singurul drept cu privire la care **Convenția** subliniază: „*comportă îndatoriri și responsabilități*”. Totodată art. 17 al **Convenției** interzice abuzul de drept: „*Nici o dispoziție din prezenta convenție nu poate fi interpretată ca implicând, pentru un stat, un grup, sau un individ, un drept oarecare de a desfășura o activitate sau de a îndeplini un act ce urmărește distrugerea drepturilor sau a libertăților recunoscute de prezenta convenție sau de a aduce limitări mai ample acestor drepturi și libertăți decât acelea prevăzute de aceasta convenție.*”

20. Curtea Europeană a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) analizează, în ordine, următoarele aspecte:

- existența unei limitări a libertății de exprimare;
- legalitatea restrângerii libertății de exprimare prin
 - existența unei norme juridice care prevede restrângerea;
 - calitatea normei juridice, și anume
 - accesibilitatea;
 - precizitatea;
 - previzibilitatea normei;
- legitimitatea restrângerii, ceea ce trebuie să fie prevăzută de Convenție (pentru securitatea națională, integritatea teritorială, siguranța publică, apărarea ordinii, prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății, moralei, reputației sau a drepturilor altora,

pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale, pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești);

- necesitatea restrângerii într-o societate democratică.

21. În mod evident, orice sancționare a limbajului discriminator, chiar și doar printr-un avertisment de natură contravențională, reprezintă o limitare a libertății de exprimare.

22. Privind legalitatea restrângerii, situația din România este cât se poate de clară. **Decizia nr. 62 din 18.01.2007 a Curții Constituționale** promovează respectarea dreptului la demnitate; există și o protejare a dreptului la demnitate prin art. 15 al **Ordonanței de guvern nr. 137/2000 privind combaterea tuturor formelor de discriminare**, republicată, accesibilă (prin publicarea în **Monitorul Oficial al României**), cu sancțiuni evidente.

23. Legitimitatea sancționării este dată prin nevoia de a proteja, în principal, reputația și drepturile altora, dar se poate invoca, spre exemplu, și siguranța publică, apărarea ordinii, protecția moralei etc.

24. Necesitatea restrângerii într-o societate democratică este elementul cel mai subiectiv din analiza CEDO. Având în vedere acest fapt, CEDO a elaborat un set de principii aplicabile în domeniu:

- a) libertatea de exprimare constituie unul din fundamentele esențiale ale societății democratice, și una dintre condițiile de bază ale progresului societății și ale autorealizării individuale (ex. **HANDYSIDE împotriva REGATULUI UNIT**, nr. 5493/72, 7 decembrie 1976, § 49);
- b) libertatea de exprimare nu vizează doar informațiile sau ideile primite favorabil sau considerate a fi inofensive sau indifferente, ci și cele care offensează, șochează sau incomodează statul sau orice parte a populației; acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și înțelegerii, fără de care nu poate exista o societate democratică; libertatea de exprimare are și excepții, dar care trebuie interpretate în mod strict, iar necesitatea oricărei restrângeri trebuie stabilite în mod convingător (ex. **HANDYSIDE împotriva REGATULUI UNIT**, nr. 5493/72, 7 decembrie 1976, § 49);
- c) exercitarea libertății de exprimare comportă obligații și responsabilități (ex. **HANDYSIDE împotriva REGATULUI UNIT**, nr. 5493/72, 7 decembrie 1976, § 49); astfel, între altele, în contextul opiniilor religioase și credințelor este legitimat să se includă obligația de a evita pe cât se poate expresii care, în mod gratuit, offensează alții, profanează sau care reprezintă o ingerință în drepturile lor, care astfel nu contribuie la orice formă de dezbatere publică capabilă de a duce la un progres al relațiilor umane; statele au o marjă de apreciere când reglementează libertatea de exprimare în relație cu afirmații care offensează convingerile personale, în special cele morale sau religioase (ex. **OTTO-PREMIINGER-INSTITUTE împotriva AUSTRIEI**, nr. 13470/87, 20 septembrie 1994, § 49);
- d) în cazul moralității nu este posibil să se ajungă la un concept uniform european privind semnificația religiei în societate; chiar și în interiorul unui stat pot exista variații ale conceptului; prin urmare nu este posibil să se ajungă la o definiție comprehensivă privind ce reprezintă o limitare permisibilă a libertății de exprimare dacă exprimarea se îndreaptă împotriva sentimentului religios al altora; o marjă de apreciere trebuie lăsat prin urmare autorităților naționale în

- a stabili necesitatea unei astfel de limitări; această situație însă nu exclude o supervizare din partea CEDO (ex. **OTTO-PREMIINGER-INSTITUTE împotriva AUSTRIEI**, nr. 13470/87, 20 septembrie 1994, § 50);
- e) îndatoririle și responsabilitățile legate de exercitarea libertății de exprimare au o semnificație specială în situații de conflict sau de tensiuni, o grijă particulară trebuie manifestată față de vehicularea prin presă a limbajului urii sau a promovării violenței (ex. **SÜREK și ÖZDEMİR împotriva TURCIEI**, nr. 23927/94 și nr. 24277/94, 8 iulie 1999, § 63);
- f) toleranța și respectarea demnității umane constituie fundamentul democrației și societății pluraliste, prin urmare este necesar ca în societățile democratice să se sancționeze sau chiar să se prevină orice formă de expresii care diseminează, incită, promovează sau justifică ura bazată pe intoleranță, cu condiția ca orice formalitate, condiție, restricție sau amendă impusă să fie proporțională cu legitimitatea invocată (ex. **GÜNDÜZ împotriva TURCIEI**, nr. 35071/97, 4 decembrie 2003, § 40);
- g) art. 17 al Convenției previne ca grupurile totalitare sau persoanele care incită la ură rasială să exploateze în propriul interes principiile enunțate, întrucât scopul acestor grupări este de a distruge drepturile și libertățile; această prevedere se referă și la activitățile politice (ex. **GLIMMERVEEN și HAGENBEEK împotriva OLANDEI**, 8348/78 și 8406/78, 11 octombrie 1979);
- h) abuzul cu libertatea de exprimare nu este combatibil cu democrația și drepturile omului, încalcă drepturile altora (ex. **WITZSCH împotriva GERMANIEI**, nr. 7485/03, 13 decembrie 2005);
- i) anumite expresii concrete reprezintă un limbaj al urii, care pot insulta indivizi sau grupuri de persoane, iar aceste expresii nu se bucură de protecția articolului 10 al **Convenției** (ex. **JERSILD împotriva DANEMARCEI** [Marea Cameră], nr. 15890/89, 23 septembrie 1994, § 35);
- j) atacurile vehemente împotriva grupurilor religioase sau etnice sunt incompatibile cu valorile proclamate și garantate de Convenție, și anume toleranța, pacea socială și nediscriminarea (ex. **NORWOOD împotriva REGATULUI UNIT**, nr. 23131/03, 16 noiembrie 2004);
- k) se poate invoca necesitatea restrângerii libertății de exprimare în situația în care există o nevoie publică urgentă; statele au o anumită marjă de apreciere privind existența nevoii, dar această apreciere se completează cu supervizarea europeană atât a legislației cât și a modului de aplicare al legislației de instanțele independente; CEDO este împuternicit să ofere interpretarea în ce măsură restricția sau sancționarea este reconciliabilă cu libertatea de exprimare (ex. **HANDYSIDE împotriva REGATULUI UNIT**, nr. 5493/72, 7 decembrie 1976, § 49);
- l) în exercitarea supervizării, CEDO analizează atât conținutul cât și contextul afirmațiilor în cauză; restrângerea trebuie să fie proporțională cu legitimitatea restrângerii, autoritățile trebuie să justifice relevanța și suficiența lor (ex. **JERSILD împotriva DANEMARCEI** [Marea Cameră], nr. 15890/89, 23 septembrie 1994, § 31; trebuie să existe o proporționalitate între impactul afirmației sancționate și sancțiune (ex. **LINGENS împotriva AUSTRIEI**, nr. 9815/82, 8 iulie 1986, § 40); orice formalitate, condiție, restricție sau penalitate

impusă considerată a fi necesară într-o societate democratică pentru sancționarea sau chiar prevenirea atacurilor indecente asupra obiectelor venerației religioase trebuie să fie proporționată cu scopul legitim urmărit (ex. **OTTO-PREMIINGER-INSTITUTE împotriva AUSTRIEI**, nr. 13470/87, 20 septembrie 1994, § 49);

- m) **Convenția** nu lasă prea mult spațiu restricțiilor în domeniul discursurilor politice sau discursurilor care ating interesul general; permisivitatea privind criticile față de guvern trebuie să fie mai pronunțată decât privind cetățeni privați, chiar și politicieni; într-un sistem democratic acțiunile guvernului trebuie urmărite îndeaproape nu doar de către autoritățile legislative și judiciare, dar și de opinia publică; poziția dominantă ce ocupă guvernul îi recomandă să nu utilizeze sancțiunile penale, întrucât are alte posibilități de a răspunde la atacuri și critici injuste; autorităților competente ale statului rămân suficiente posibilități de a adopta, în calitatea lor de garanți ai ordinii publice, măsuri de sancționare adecvate fără ca acestea să devină excesive; totuși în situația în care afirmațiile incită la violență împotriva unor persoane sau oficiali ori împotriva unui segment al societății, autoritățile statului se bucură de o apreciere mai largă când examinează necesitatea restrângerii libertății de exprimare (ex. **CASTELLS împotriva SPANIEI**, nr. 11798/85, 23 aprilie 1992, § 42);
- n) libertatea de exprimare are o importanță specială pentru politicieni sau persoanele alese ca reprezentanții unui electorat, care trebuie să-și atragă atenția asupra preocupării lor; limitarea libertății de exprimare pentru un politician aflat în opoziție sau pentru un parlamentar solicită un examen mai temeinic din partea CEDO (ex. **CASTELLS împotriva SPANIEI**, nr. 11798/85, 23 aprilie 1992, § 42);
- o) fără dubii, libertatea discursului politic nu este absolut prin natura sa, statele pot introduce restricții și sancțiuni, CEDO având rolul final de a analiza compatibilitatea acestor măsuri cu libertatea de exprimare (ex. **INCAL împotriva TURCIEI**, nr. 41/1997/825/1031, 9 iunie 1998, § 53);
- p) presa joacă un rol esențial într-o societate democratică; deși nu trebuie să treacă de anumite limite, cum ar fi privind securitatea națională, integritatea teritorială, amenințarea cu violență, prevenirea dezordinii și criminalității, respectarea reputației și drepturilor altora, necesitatea de a preveni transmiterea unor informații confidențiale, are sarcina de a oferi — într-o manieră conformă cu obligațiile și responsabilitățile sale — informații și idei de interes public, în particular în chestiuni politice, inclusiv cele care divid societatea dar și cele care prezintă justiția; libertatea presei reprezintă unul din cele mai bune posibilități de a crea o opinie privind ideile și atitudinile liderilor politici; libertatea jurnalistică acoperă posibila recurgere la un grad de exagerare, chiar și provocare (ex. **LINGENS împotriva AUSTRIEI**, nr. 9815/82, 8 iulie 1986, § 41-42);
- q) presa nu are doar dreptul ci și obligația de a prezenta informații de interes public conform dreptului publicului de a primi aceste informații (ex. **JERSILD împotriva DANEMARCEI** [Marea Cameră], nr. 15890/89, 23 septembrie 1994, § 31);

- r) nu se protejează doar informația în sine, dar și forma prin care se aduce la cunoștința opiniei publice (ex. **JERSILD împotriva DANEMARCEI** [Marea Cameră], nr. 15890/89, 23 septembrie 1994, § 31);
- s) stabilirea pedepselor este în principiu de competența instanțelor naționale, CEDO consideră totuși că aplicarea pedepsei închisorii pentru o infracțiune în domeniul presei nu este compatibilă cu libertatea de exprimare a jurnaliștilor, decât în circumstanțe excepționale, mai ales atunci când au fost grav afectate alte drepturi fundamentale, ca de exemplu în cazul utilizării limbajului urii sau incitării la violență (ex. **CUMPĂNĂ și MAZĂRE împotriva ROMÂNIEI**, nr. 33348/96, 17 decembrie 2004, § 115);
- t) principiile privind libertatea de exprimare vizează și funcționarii publici, deși este legitimat ca statul să impună față de ei obligația discreției, ținând cont de statutul lor special (ex. **AHMED și alții împotriva REGATULUI UNIT**, nr. 65/1997/849/1056, 2 septembrie 1998, § 56).

25. Art. 30 al Constituției României care asigură libertatea de exprimare, prevede și limitele acestei libertăți:

„(6) Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.

(7) Sunt interzise de lege defăimarea țării și a națiunii, îndemnul la război, de agresiune, la ură națională, rasială, de clasă sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial sau la violență publică, precum și manifestările obscene, contrare bunelor moravuri.”

26. Decizia nr. 62 din 18.01.2007 a Curții Constituționale consideră că dreptul la demnitate este una dintre valorile supreme, iar lezarea acestui drept poate fi sancționată chiar și penal: *„Obiectul juridic al infracțiunilor de insultă și calomnie, prevăzute de art. 205 și, respectiv, art. 206 din Codul penal, îl constituie demnitatea persoanei, reputația și onoarea acesteia. Subiectul activ al infracțiunilor analizate este necircumstanțiat, iar săvârșirea lor se poate produce direct, prin viu grai, prin texte publicate în presa scrisă sau prin mijloacele de comunicare audiovizuale. Indiferent de modul în care sunt comise și de calitatea persoanelor care le comit — simpli cetățeni, oameni politici, ziariști etc. —, faptele care formează conținutul acestor infracțiuni lezează grav personalitatea umană, demnitatea, onoarea și reputația celor astfel agresați. Dacă asemenea fapte nu ar fi descurajate prin mijloacele dreptului penal, ele ar conduce la reacția de facto a celor ofensați și la conflicte permanente, de natură să facă imposibilă conviețuirea socială, care presupune respect față de fiecare membru al colectivității și prețuirea în justa măsură a reputației fiecăruia. De aceea, valorile menționate, ocrotite de Codul penal, au statut constituțional, demnitatea omului fiind consacrată prin art.1 alin.(3) din Constituția României ca una dintre valorile supreme.”*

Colegiul director al CNCD reține următoarele:

27. Colegiul director constată următoarele:

- petentul a fost condamnat, eliberat condiționat în anul 2019;
- este pastor al Grupării Religioase Biserica Protestantă Evanghelică;
- primul reclamat, administratorul celei de-a doua părți reclamate, pe paginile aparținând acestei persoane juridice, a publicat o serie de articole utilizând următoarele sintagme la adresa petentului: deșeu uman, infractor sadea, cu mentalitate de hoț împruțit, impotent

mental, pânăiaș, escrocul făcut la demență senilă combinată cu escrocherie, debil mental, considerând că numele ... duhnește a infracțiuni, iar cultul a cărui pastor este fiind numit biserică inventată de un debil mental.

28. Se admite excepția de necompetență materială invocată din oficiu privind impunerea sechestrului asigurător asupra tuturor sumelor de bani SC Pagina Ciudatului SRL și a conturilor/averilor/bunurilor participanților, de asemenea confiscarea domeniilor.ro care au servit ca mijloc de discriminare, respectiv referitor la acordarea de daune morale și interese în cuantum de minim 300.000 Euro, având în vedere faptul că doar instanțele de judecată pot impune astfel de măsuri respectiv să acorde daune.

29. Din punctul de vedere al dreptului la demnitate persoanele se află în situație comparabilă indiferent de convingerea lor religioasă și de condamnarea lor.

30. Afirmările primului reclamat sunt motivate de faptul că petentul a fost condamnat, respectiv că aparține unui cult religios. Ambele reprezintă caracteristici personale, astfel reprezintă un criteriu conform cazuisticii CEDO și CNCD.

31. Dreptul atins al petentului este dreptul la demnitate. Afirmările publicate despre el sunt de natură să creeze un cadru ostil, degradant față de petent.

32. În consecință, faptele sesizate reprezintă discriminare, întrucât creează o deosebire, pe bază de statut juridic (persoană condamnată penal) și convingere (apartenența la un cult), care are ca scop și efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței și exercitării, în condiții de egalitate, a dreptului la demnitate.

33. Fapta reprezintă discriminare multiplă, fiind bazată pe două criterii.

34. Având în vedere caracterul cauzei, trebuie analizată limita dintre libertatea de exprimare și dreptul la demnitate.

35. Privind necesitatea restrângerii, Colegiul director arată următoarele:

- afirmațiile reclamatului nu reprezintă informații sau idei primite favorabil sau considerate a fi inofensive sau indiferente, ele ofensează, șochează sau incomodează o parte a populației, însă cerințele pluralismului, toleranței și înțelegerii, fără de care nu poate exista o societate democratică, are prioritate în speță, având în vedere faptul că excepțiile trebuie interpretate în mod strict, iar necesitatea oricărei restrângeri trebuie stabilite în mod convingător (pct. 24, lit. b);
- îndatoririle și responsabilitățile legate de exercitarea libertății de exprimare au o semnificație specială în situații de conflict sau de tensiuni, o grijă particulară trebuie manifestată față de vehicularea prin presă a limbajului urii sau a promovării violenței (pct. 24, lit. e), însă se constată faptul că afirmațiile reclamatului nu incită la violență și nu se referă la un grup vulnerabil, care ar fi afectat de un conflict;
- se poate invoca necesitatea restrângerii libertății de exprimare în situația în care există o nevoie publică urgentă (pct. 24, lit. k), însă în speță nu există o astfel de situație;
- protejarea persoanelor credule împotriva eventualilor impostori reprezintă un interes general, domeniu în care **Convenția** nu lasă prea mult spațiu restricțiilor (pct. 24, lit. m), totodată presa are nu doar dreptul, dar și obligația de a oferi informații de interes general (pct. 24, lit. q);
- presa joacă un rol esențial într-o societate democratică, are sarcina de a oferi informații și idei de interes public, inclusiv în chestiuni care divid societatea, iar libertatea jurnalistică acoperă posibila recurgere la un grad de exagerare, chiar și provocare (pct. 24, lit. p);

- chiar dacă forma informației pare a nu fi tocmai adecvată, nu se protejează doar informația în sine, dar și forma prin care se aduce la cunoștința opiniei publice (pct. 24, lit. r).

36. În consecință, afirmațiile sunt protejate prin art. 10 al **Convenției**.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția de necompetență materială invocată din oficiu privind luare unor măsuri împotriva reclamațiilor și acordarea de daune, conform art. 28-32 din **Procedura internă de soluționarea petițiilor și sesizărilor**;
2. Afirmațiile care formează obiectul petiției sunt protejate prin art. 10 al **Convenției**;
3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

V. Modalitatea de plată a amenzii: —

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BABUȘ RADU – Membru

DIACONU ADRIAN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

MOȚA MARIA – Membru

OLTEANU CĂTĂLINA - Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Redactată și motivată: A. Cs., S.A. și H.I.

Data redactării: 20.10.2022

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

